

РЕШЕНИЕ

№ 16

гр. Ботевград, 22.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БОТЕВГРАД, V-ТИ ГР. СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: *****

при участието на секретаря ***

като разгледа докладваното от ***** Гражданско дело № 20231810101752 по описа за 2023 година

Производството е по молба по чл. 8, т. 1 вр. чл. 3, т. 6 от Закона за защита от домашното насилие.

Молителката- Ц. С. С. от гр. Правец е сезирала съда с искане за издаване на заповед за защита срещу В. С. К. от гр. Правец, който е неин брат. В молбата си твърди, че ответникът е извършил спрямо нея акт на домашно насилие на 21.10.2023 г. около 13:30 часа, състоящо се в следното: на посочената дата в съвместно обитаваното от тях жилище в гр. Правец, нейна и на децата ѝ собственост, ответникът я пребил за трети път в рамките на една година, като ненадейно се нахвърлил върху нея с блъскане, шамари и юмруци, викал ѝ, че жилището, в което живеят двамата с него и тяхната майка, не е нейно, и започнал да я гони от него. Сочил, че както и предходните два такива случая, така и при този, ответникът се бил напушил с трева. Поддържа, че вследствие на побоя получила следните наранявания: кръвонасядане и синини на лява и на дясна ръка, следи от ръка на лявата буза от шамар, кръвонасядане по гърба. Излага, че този път подала жалба в РПУ Правец, след което с двама полицаи отишли в дома ѝ, около 14:30 часа, като пред входа на блока ги посрещнал ответника и ѝ отправил закани, че ще я убие, като следващия път вместо да я бие, ще ѝ отреже главата с брадва. Моли съда да издаде заповед за защита, за срок от 18 месеца, с която: 1. Да задължи ответника да се въздържа от извършване на домашно насилие спрямо молителя; 2. Да го отстрани от съвместно обитаваното нейно жилище; 3. Да забрани на ответника да я приближава на по-малко от 300 метра, както и жилището ѝ, на работата ѝ, на местата ѝ за социални контакти и отдих, на които присъства; 4. Да забрани на ответника да осъществява контакт с молителя под каквато и да е форма, включително по телефон, чрез електронна или обикновена поща и факс, както и чрез всякакви други средства и системи за комуникация; 5.

Да задължи ответника да посещава специализирани програми за преодоляване на агресията и справяне с гнева.

В приложената към молбата писмена декларация по чл. 9, ал. 3 от ЗЗДН молителката Ц. С. С., е декларира, че спрямо нея на 21.10.2023 г. е извършено домашно насилие от В. С. К., неин брат. Декларацията е подписана от молителката.

В съдебното заседание молителката, лично и чрез пълномощника си поддържа молбата.

Ответникът- В. С. К. от гр. Ботевград, в депозирано писмено становище чрез пълномощника си и в съдебно заседание оспорва молбата като неоснователна. Твърди, че в жилището в гр. Правец дълги години живеят само той и майка му, а молителката преди няколко години живяла няколко месеца при тях. Поради възникнали неразбирателства с майка му, молителката по свое желание напуснала жилището. Преди около три месеца молителката отново се върнала и тях и тримата заживели съвместно в жилището. Заявява, че отношението на сестра му към майка им довело до пререкания между тях. Излага, че майка му е с изключително влошено здравословно състояние, като повече от три години изключително той се грижи за нея. Поддържа, че именни считайки, че отношението на молителката към майка му е неуважително и неприемливо, както и с оглед обстоятелството, че всеки скандал между двете се е отразявал неблагоприятно на здравословното състояние на майка му, признава, че и той много пъти е правил забележки на сестра му за поведението ѝ, на които тя отвърщала арогантно и агресивно и се е стигало до скандали помежду им. Сочи, че това се случило и на 21.10.2023 г., по време, когато майка му била на лечение в гр. Павел баня. Твърди, че двамата си разменили остри реплики, но не се е стигнало до заплахи или физическо насилие.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и становищата на страните, намира за установено следното:

Молбата е процесуално допустима като подадена в предвидения по чл. 10, ал. 1 от ЗЗДН тримесечен срок от извършване на акта на домашно насилие. Същата е подадена от легитимирано за това лице съгласно чл. 8, т. 1 във вр. чл. 3, т. 6 от ЗЗДН, а именно от пострадало лице от домашно насилие, извършено от лице, с което се намира в родство по съребрена линия до четвърта степен, а именно неин брат. Обстоятелството, че страните по делото са брат и сестра, се установява от представеното заверено копие на Удостоверение за съпруг/а и родствени връзки от 17.11.2023 г. от Община Правец, като същото не е спорно по делото.

От приложения с изисканата от РУ- Правец и приложена по делото прокурорска преписка No 1729/27.11.2023 г. по описа на РП- Ботевград, No 320000-2811/23 г. по описа на РУ- Правец, фиш за спешна медицинска помощ повот 21.10.2023 г. се установява, че на тази дата по повикване от 16.00 ч. от Ц. С. С., от екип на ФСМП Правец ѝ е извършен преглед, като в издадения фиш за спешна медицинска помощ е отбелязано наличие на следи от ръка на лявата буза, кръвонасядания и синини по двете ръце.

От приложеното по делото заверено копие на медицинско свидетелство за през съд от 24.10.2023 г., се установява, че при преглед на молителката, извършен на посочената дата, преглеждащият я доктор е констатирал наличие на: 1. Контузия на лицето; 2. Контузия на дясна гр. половина; 3. Контузия на двете предмишници и длани. Като заключението е посочено, че у пострадалото лице са налице болка и страдание.

По делото е прието като доказателство заверено копие на прокурорска преписка No 1792/27.11.2023 г. по описа на РП- Ботевград, No 320000-2811/23 г. по описа на РУ- Правец, видно от което по заявление на молителката Ц. С. С. до Началника на РУ- Правец от 21.10.2023 г., в РУ- Правец е образувана преписка с посочения номер, като в заявлението си молителката е поискала съдействие да бъде предупреден брат ѝ В. С. К. да не влиза във физическа разправа с нея и да не отправя заплахи за убийство. В хода на проверката по преписката е снето сведение от ответника от 21.10.2023 г., видно от което в него същият е заявил, че на тази дата в дома им, след като много се ядосал на сестра си – молителката по делото, във връзка с конкретно описана от него ситуация в жилището им, ѝ се развикал и ѝ ударил в яда си един шамар, за което съжалил и се опитал да ѝ се извини. Посочените обстоятелства са възпроизведени и в Докладна записка относно посетен сигнал за семеен скандал на адреса на жилището на страните в гр. Правец, изготвена от мл.инспектор М. Г., както и в Докладна записка, изготвена от инспектор Мария В.а, съдържаща предложение за изпращането ѝ заедно с материалите от проверката по компетентност на РП- Ботевград. Видно от така приетата като доказателство преписка, на при извършване на проверката на ответника е съставен Протокол за предупреждение от 21.10.2023 г.

Към преписката е приложено заверено копие на свидетелство за съдимост на ответника от 27.10.2023 г., съгласно което същият е осъждан и реабилитиран по право на 16.10.2014 г., както и Характеристична справка, от която се установява, че към 21.10.2023 г. от живущи в гр. Правец няма данни ответникът да работи на трудов договор, като последния не се ползва с добро име в обществото и има данни, че употребява наркотични вещества.

От заверено копие на Постановление за отказ да се образува досъдебно производство на прокурор при РП- Ботевград от 08.01.2024 г. по пр. No 1792/2023 г. по описа на РП- Ботевград, преписка No 322000-2811/2023 г. на РУ- Правец, се установява, че със същото е постановен отказ да се образува досъдебно производство и преписката е прекратена.

От заверено копие на Нот. акт No 71/2004 г. на нотариус с рег. No 408 по РНК, с район на действие РС- Ботевград се установява, че на 26.03.2004 г. *** е продала на Ц. С. С. собствения си недвижим имот, представляващ апартамент No 35, находящ се в гр. Правец, на първи жилищен етаж, в бл. 110, вх. В.

От ЕР на ТЕЛК от 20.05.2021 г. е видно, че *** е освидетелствана с 80% ТНР, с пожизнен срок на инвалидизацията, и с водеща диагноза остър трансмурален инфаркт на миокарда на долната стена. Приложени са и заверени копия на 3 бр. епикризи на ***, последната от които за проведено и лечение в периода от 06.04.2023 г. до 08.04.2023 г.

По делото са събрани гласни доказателства чрез разпит на свидетелите Г. Ц.

Н., М. В. Г. и ***- майка на страните.

От показанията на свид. Г. Ц. Н. и М. В. Г., полицейски служители в РУ-Правец, се установява, че двамата били изпратени на проверка по повод процесния случай от дежурния в управлението. Молителката била посетила РУ-Правец и била заявила, че имала проблеми с брат ѝ – ответникът по делото, че той я заплашвал. Свидетелите Н. и Г. били изпратени на адрес в ****, където извикали лицето от дома му, свид. Г. му снел сведение и изготвил докладна записка за случая. Лицето им казало, че имат проблем с жилището. От показанията им се установява, че докато попълвали документите с ответника, молителката минала покрай тях и си влязла. И двамата сочат, че не са забелязали тя да има видими белези, синини, скъсано или ударено. Свид. Г. заявява, че каквото е отразено в сведението тогава, това им е казал ответникът тогава, като поддържа написаното там. В показанията си същият излага, че точно когато си тръгвали, се прибрала майката на страните.

От показанията на свид. *****, майка на страните, се установява, че при процесния случай не си била у дома, била на почивка, а когато се прибрала, конфликтът бил свършил, но заварила полицейската кола и полицаите разговаряли с ответника. Заявява, че молителката се държи много арогантно с нея. Сочи, че живее със сина си в процесния апартамент от 35 години, а дъщеря ѝ след като се оженила не е живяла там, ходила от време на време, тя не е живяла постоянно там. Твърди, че когато и тримата са се засичали в апартамента, не е имало друг случай на насилие, между молителката и брат ѝ не е имало проблеми. Заявява, че те с ответника нямат друго жилище, а той няма къде да живее. Излага, че ответника се грижи за нея, тъй като тя е инвалид и има нужда от помощ. Счита, че те тримата могат да живеят заедно в едно жилище. Сочи, че не е присъствала на процесния случай и не може да каже дали В. е удрял Ц., като В. ѝ е казал, че си е признал, че я е ударил.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 2 от ЗЗДН домашно насилие е всеки акт на физическо, сексуално, психическо или икономическо насилие, както и опитът за такова насилие, принудителното ограничаване на личния живот, личната свобода и личните права, извършено спрямо лица, които се намират в родствена връзка, които са или са били в семейна връзка или във фактическо съпружеско съжителство или в интимна връзка. В чл. 3 от закона е очертан кръгът от лица, които могат да търсят защита по него, като в т. 6 са посочени като такива лицата, пострадали от домашно насилие, извършено от лице, с което се намира в родство по съребрена линия до четвърта степен. В случая страните по делото са брат и сестра, т.е. същите са в родство по съребрена линия от втора степен, и следователно молителката и ответникът попадат в кръга от лица, легитимирани като страни по този закон, и посочени в чл. 3, т. 6 от ЗЗДН.

Предмет на настоящото дело са конкретни действия на домашно насилие, които молителката твърди да са извършени от ответника, и изразили се в това, че на 21.10.2023 г. около 13:30 часа, в съвместно обитаваното от страните жилище в гр. Правец, нейна и на децата ѝ собственост, ответникът я пребил, като ненадейно

се нахвърлил върху нея с блъскане, шамари и юмруци, викал ѝ, че жилището, в което живеят двамата с него и тяхната майка, не е нейно, и започнал да я гони от него, като вследствие на побоя получила следните наранявания: кръвонасядане и синини на лява и на дясна ръка, следи от ръка на лявата буза от шамар, кръвонасядане по гърба. На същата дата, след като подала жалба в РПУ Правец и с двама полицаи отишли в дома ѝ, около 14:30 часа, като пред входа на блока ответникът ги посрещнал и ѝ отправил закани, че ще я убие, като следващия път вместо да я бие, ще ѝ отреже главата с брадва.

Производството по ЗЗДН представлява съдебно администриране на граждански правоотношения, в което освен предвидените в ГПК доказателства са допустими и изрично посочените в чл. 13, ал. 2 от ЗЗДН. В това производство доказателствената тежест да установи наличието на извършен от ответника акт на домашно насилие лежи върху молителя. Провеждането на това доказване е до голяма степен улеснено от законодателя, доколкото съгласно чл. 13, ал. 3 от ЗЗДН при липса на други доказателства за конкретни факти и обстоятелства, съдът издава заповед за защита и само на основание приложена декларация по чл. 9, ал. 3 от закона. За целта в декларацията и молбата следва да са налице достатъчно данни, свързани с установяването на конкретен случай на домашно насилие по смисъла на чл. 2 и чл. 3 от ЗЗДН. Същевременно ответникът по молбата следва да не е провел успешно оспорване на обстоятелствата, изложени в декларацията.

В настоящия случай съдът намира, че изложеното от молителката в молбата ѝ за издаване на заповед за защита, и отразено в декларацията ѝ по чл. 9, ал. 3 от ЗЗДН, не бе успешно оборено от ответника в съдебното производство. Същевременно, по делото се събраха писмени и гласни доказателства, включително съдържащи се в показанията на свидетелите *****, от които по категоричен начин се установява извършването от страна на ответника на описаните от молителката негови действия на 21.10.2023 г. и конкретно, нанесения ѝ от същия побой, посочен в декларацията ѝ, и които действия съставляват акт на домашно насилие спрямо нея. Така от събраните по делото писмени доказателства- фиш за спешна медицинска помощ от 21.10.2023 г. и медицинско свидетелство за пред съд от 24.10.2023 г. по несъмнен начин се установява, че на сочената от молителката дата молителката е получила травматичните увреждания, за които твърди да са причинени вследствие нанесения ѝ от ответника на 21.10.2023 г. побой. Обстоятелството, че тогава ответникът е упражнил физическо насилие спрямо молителката по същество не се оспорва от негова страна, а се отрича соченият от нея интензитет на насилието, като наред с това се навеждат и различни доводи във връзка с поведението на молителката, която го е предизвикала да извърши тези действия. Упражненото от ответника физическо насилие не се опровергава и от ангажираните от последния гласни доказателства чрез разпит на свидетеля ***** – майка на страните, а напротив - същата в показанията си заявява, че ответникът ѝ е казал, че си е признал, че е ударил молителката. Посоченото обстоятелство категорично се установява и от приетите като доказателства по делото като част от прокурорска преписка No 1792/27.11.2023 г. по описа на РП- Ботевград, No 320000-2811/23 г. по описа на РУ- Правец, Сведение от 21.10.2023 г. от ответника В. С. К. и 2 бр. Докладни записки. Видно от сведението от 21.10.2023 г., при извършване на

полицейската проверка във връзка с подадената от тази дата жалба от молителката, ответникът писмено е признал, че след пререкание със същата ѝ се е ядосал, развикал ѝ се и я ударил, като дадените от него сведения са възпроизведени в изготвените от полицейските служители докладни записки, включително в изготвената от свид. Г. такава.

При така събраните по делото доказателства, от които несъмнено се установява, че 21.10.2023 г., около 13.00 часа в съвместно обитаваното от страните жилище в гр. Правец ответникът е викал на молителката и я е удрял, вследствие на което същата е получила контузия на лицето, на двете предмишници и длани и гърба, и които доказателства кореспондират на твърденията на молителката, изложени от нея и в декларацията ѝ по чл. 9, ал. 3 от ЗЗДН, то съдът приема за установено извършването от страна на ответника на твърдените от молителката действия, описани в декларацията ѝ по чл. 9, ал. 3 от ЗЗДН, включително тези, за които липсват други доказателства, а именно обстоятелството, че я е гонил от жилището, като ѝ викал, че то не е нейно. Така извършените от ответника действия съставляват акт на физическо и психическо насилие по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗДН.

Съдът намира за неоснователни възраженията на ответника, касаещи по същество причините за скандалите им с молителката. Личните взаимоотношения между страните, включително твърдяното неуважително и неприемливо поведение на молителката към майка им, не променя характеристиката на насилие на извършените от него действия, нито могат да се приемат за основателна, извинителна причина за осъществяването им, като по никакъв начин не могат да се вземат предвид при формирана на изводите на съда относно необходимостта от защита на пострадалото от насилието лице и основателността на молбата му.

Следва да се отбележи, че в декларацията на молителката по чл. 9, ал. 3 от ЗЗДН не е включено другото описано от нея в молбата ѝ като извършено от ответника домашно насилие, а именно, че на същата дата, след като подала жалба в полицията и с двама полицаи отишли в дома ѝ, около 14:30 часа пред входа на блока ги посрещнал ответника и ѝ отправил закани, че ще я убие, като следващия път вместо да я бие, ще ѝ отреже главата с брадва. За така заявените в молбата обстоятелства не се събраха и доказателства по делото, поради което съдът приема за недоказано извършването на тези действия от ответника.

Предвид всичко изложено съдът намира молбата за издаване на заповед за защита по реда на ЗЗДН за основателна. Налице са предпоставките по чл. 15, ал. 2 от ЗЗДН за издаване на заповед за защита на пострадалото от домашно насилие лице, като на извършителя бъдат наложени мерките за защита по чл. 5, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗДН, които съдът намира за подходящи с оглед естеството на извършения акт на домашно насилие, включващо физическо насилие, и което е осъществено от ответника в жилище, собственост на молителката и нейните деца, както и с оглед лошите характеристични данни на ответника, съдържащи се в приложената по делото прокурорска преписка характеристична справка, съгласно която ответникът не се ползва с добро име в обществото и има данни, че употребява наркотични вещества. Съдът намира, че с оглед тежестта на извършеното домашно насилие, то мерките по т. 2 и т. 3 на чл. 5 от ЗЗДН следва

да бъдат наложени за срок от 4 месеца, при приспадане на срока на действие на мерките по издадената заповед за незабавна защита по чл. 18 от ЗЗДН съгласно чл. 5, ал. 2 от закона. Посоченият срок съдът намира за подходящ предвид естеството на извършеното домашно насилие и неговата тежест, както и предвид липсата на доказателства за други извършени от ответника други актове на насилие спрямо молителката, включително отчитайки факта, че конкретното насилие е осъществено в състояние на емоционална възбуда след пререкание с молителката във връзка със съвместното им съжителство. Последното обуславя извод, че източник на влошените отношения на страните и съответно повод за агресията на ответника спрямо молителката е именно това обстоятелство – съвместното им съжителство в едно жилище, за отстраняване на който проблем не е необходимо прилагането на мерките по ЗЗДН да бъде за по-дълъг от приетия от съда период.

При този изход на делото, ответникът следва да бъде осъден на основание чл. 11, ал. 2 от ЗЗДН да заплати в полза на РС – Ботевград държавна такса в размер на 25.00 лв. и 5.00 лв. в случай на служебно издаване на изпълнителен лист, както и на молителката направените от нея разноски в производството за адвокатско възнаграждение в размер на 400.00 лв.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 15 вр. чл. 5, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗДН съдът

РЕШИ:

НАЛАГА на основание чл. 15 от Закон за защита от домашното насилие във вр. с чл. 5, ал. 1, т. 1 и т. 3 от ЗЗДН, на В. С. К., с ЕГН *****, с адрес: *****, за извършен от него на 21.10.2023 г. в гр. Правец акт на домашно насилие спрямо Ц. С. С., с ЕГН *****, от *****, изразяващ се във физическо и психическо насилие, **следните мерки за защита:**

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 5, ал. 1, т. 1 от ЗЗДН В. С. К., с ЕГН *****, с адрес: *****, да се въздържа от извършване на домашно насилие спрямо молителя Ц. С. С., с ЕГН *****, от *****.

ОТСТРАНЯВА на основание чл. 5, ал. 1, т. 2 от ЗЗДН В. С. К., с ЕГН *****, с адрес: *****, от съвместно обитаваното с молителя Ц. С. С., с ЕГН ***** жилище на адрес: *****, за срок от 4 /четири/ месеца, считано от 24.10.2023 г.

ЗАБРАНЯВА на основание чл. 5, ал. 1, т. 3 от ЗЗДН на В. С. К., с ЕГН *****, с адрес: *****, да приближава Ц. С. С., с ЕГН *****, жилището ѝ, находящо се в *****, местоработата ѝ, както и местата ѝ за социални контакти на разстояние по-малко от 100 метра, за срок от 4 /четири/ месеца, считано от 24.10.2023 г.

ОСЪЖДА В. С. К., с ЕГН *****, с адрес: *****, на основание чл.

11, ал. 2 от ЗЗДН да заплати на Ц. С. С., с ЕГН *****, жилището ѝ, находящо се в *****, сумата от 400.00 лв. /четиристотин лева/ за направените разноски по делото.

ОСЪЖДА В. С. К., с ЕГН *****, с адрес: *****, на основание чл. 11, ал. 2 от ЗЗДН да заплати в полза на РС-Ботевград държавна такса в размер на 25.00 лв. /двадесет и пет лева/, както и 5 лв. /пет лева/ в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.

ДА СЕ ИЗДАДЕ заповед за защита срещу В. С. К., с ЕГН *****, с адрес: *****, като се посочат последиците при неизпълнението ѝ по чл. 21, ал. 4 от ЗЗДН.

Препис от решението и заповедта да се връчат на страните и на РУ - Правец.

Заповедта за защита подлежи на незабавно изпълнение, като обжалването не спира изпълнението.

Решението може да се обжалва пред Софийски окръжен съд в 7-дневен срок от датата на обявяването му – 22.01.2024 г.

Съдия при Районен съд – Ботевград: _____